

Jaargang 30 - Nummer 2 - December 2024

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Stukje van de Stichting	4
Even voorstellen: Secretaris van de Stichting	6
Zomerweken	7
Zomerweek 1	7
Zomerweek 2	11
Zomerweek 3	17
Zomerweek 4	20
Route Zomerweken	24
Zomerweek 5	26
Zomerweek 6	30
Het is altijd zeilweer	34
De Visserijdagen	38
Het Winteronderhoud	41
Even Voorstellen: Lustrumcom	42
Algemene informatie Stichting	44
Algemene informatie VVT	46
Opkomend Tij	47

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt twee tot drie maal per jaar.

Redactie:

Zed Wildschut

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

310 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Jayce
Zed
Evert Perquin
Pim van Stein
Diverse opvarenden

Redactioneel

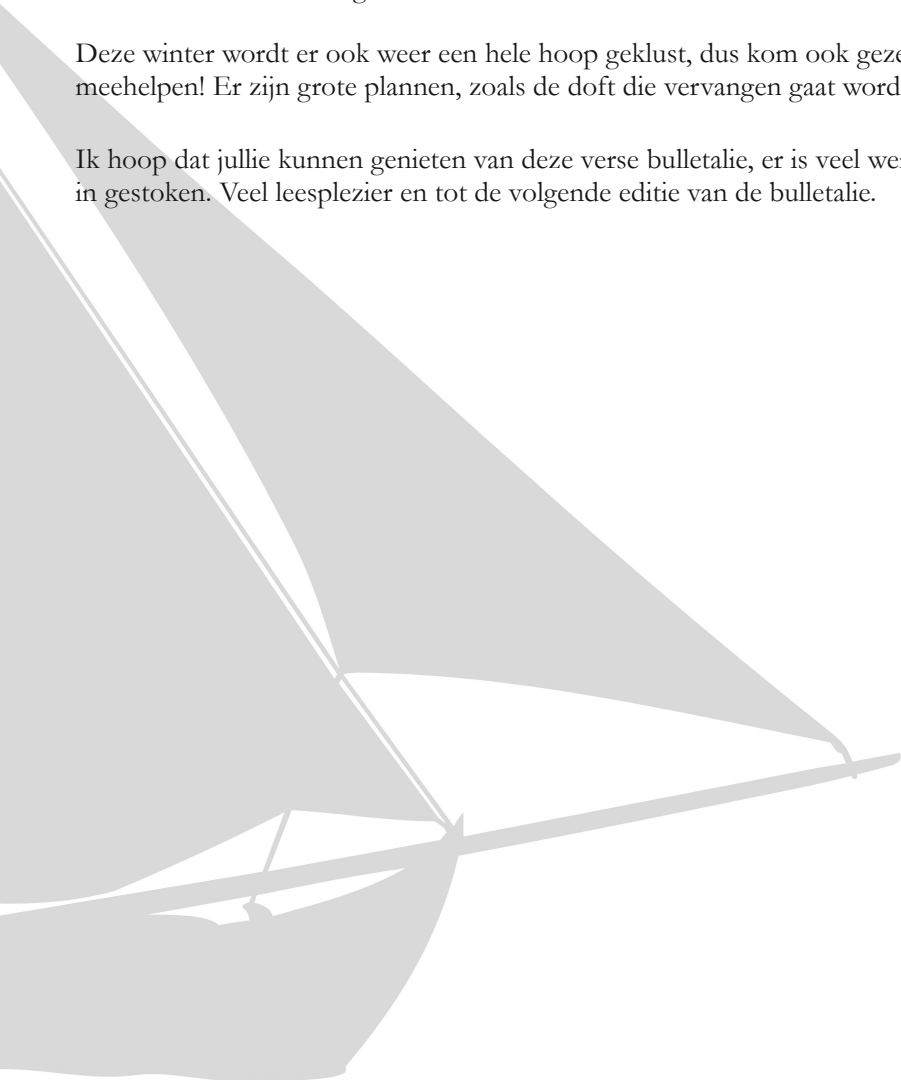
Hallo lieve lezers,

Het is weer een tijdje geleden dat de laatste bulletalie is uitgekomen. Vandaar dat deze editie extra dik is. Deze zomer/kersteditie bevat alle mooie verhalen van de afgelopen zomer plus nog wat extra verhalen van de afgelopen maanden. Daarnaast worden er hier een hele hoop mensen voorgesteld, onder andere de nieuwe secretaris van de stichting en de lustrumcom!

Deze winter wordt er ook weer een hele hoop geklust, dus kom ook gezellig meehelpen! Er zijn grote plannen, zoals de doft die vervangen gaat worden.

Ik hoop dat jullie kunnen genieten van deze verse bulletalie, er is veel werk en liefde in gestoken. Veel leesplezier en tot de volgende editie van de bulletalie.

Zed

Stukje van de Stichting

De vorige Bulletalie was afgelopen voorjaar uitgekomen. Daarin waren veel leuke boekverslagen opgenomen.

Ook stond er een leuk historisch verhaal van de hand van Rob Busser in, zeer de moeite waard om nog eens te lezen dus, dat vorige nummer.

Wat er in deze Bulletalie staat, los van dit stukje kopij, weet ik niet, maar ik denk dat het minstens net zulke leuke stukken zullen zijn als altijd.

Ook stond er een mooi stuk in de vorige uitgave van onze kluscommisaris Nick. Hij verhaalde over het vorige winteronderhoud, dat in leuke sfeer en op tijd was afgerond op de helling.

Een logistieke uitdaging op de terugweg was het hijsen en strijken van de mast, maar gelukkig is dat onderweg naar het noorden uiteindelijk goed gekomen en soepel verlopen.

Een rode draad in het vorige collegejaar waren toch vaak nog de naweeën van het grootonderhoud in Workum.

Veel kleine klusjes aan de boot moesten nog rustig een voor een worden afgemaakt en afgevinkt.

Ondertussen zijn de meeste van die klusjes wel af, maar zoals iedereen weet: een boot is nooit af.

Zo loopt het erin knutselen van het beslag voor de nieuwe spuigaten nog steeds, moet het prinsenwerk boven de deur nog maar eens netjes worden gemaakt, en is er alweer een spantje dat toch al wel een beetje met pensioen wil. Ik ben ervan overtuigd dat deze klusjes en vele andere deze winter in goede sfeer opgepakt en afgemaakt zullen worden. Aan de "papieren" kant van het project is alles ondertussen wel af. De stichting in zijn geheel en Jasper in het bijzonder hebben zich ingezet om de boekhouding van het project en het verslag van bezigheden netjes, af en rond te krijgen. Met die papieren kon vervolgens aan het Cultuurfonds gevraagd worden om het toegezegde bedrag uit te keren en daarmee het hele project af te ronden. De laatste handtekening in het project is gezet door Isa, omdat dit project uit haar tijd stamt, en zo is de cirkel rond. Dat leek ons in de stichting een leuk eerbetoon.

Afijn, genoeg over het verleden, nu de toekomstplannen en uitdagingen:

Na twee superleuke zomerweken met z'n drieën aan boord (Nick, Luka en Tram) zit de positieve sfeer en vriendschappelijke stemming er weer goed in, en hebben we zin in nieuwe uitdagingen!

Gelukkig hebben die zich al aangediend. Vorig jaar bleek de overloop van de grootschoot omhoog te komen en na nadere inspectie bleek de doft wel een beetje zacht...

Een klusweekend in het Zuiderzeemuseum zorgde voor een Buurman en Buurman-waardig lapmiddel, wat toch eigenlijk erg elegant is gebleken.

Echter vraagt de doft dus om vervanging. Dit project willen we deze winter in de hellingweek doen; de voorbereidingen lopen al.

Ook was het al een tijdje bekend dat het grootzeil een beetje versleten is. De grootzeilvervangcommissie is opgestart.

We zoeken altijd nog enthousiaste leden! Stuur vooral een mailtje naar de stichting als je geïnteresseerd bent, vele handen maken immers licht werk.

Ook komt er zoals we allemaal weten een groot jubileum op ons af, voel je vooral geroepen om je aan te melden bij de lustrumcommissie! stuur daarvoor een mailtje naar de VVT. Wat is er nou een grotere eer dan het organiseren van een 150 jarig jubileum?

Na een supertoffe zomer, waar ongetwijfeld andere stukjes in deze uitgave diep op zullen ingaan, zijn we nu een fantastisch najaar aan het draaien.

De inschrijflijst heeft zichzelf gevuld met allemaal superenthousiaste mensen.

Alleen tijdens de visserijdagen zijn nog een paar plekjes open op het moment van schrijven.

Alle andere weekenden vanaf de KMT tot aan het winteronderhoud zijn erg goed gevuld, en meerdere zijn gewoon helemaal vol!!!

Wij kijken uit naar een gezellige hellingweek en genieten nog even van een machtig mooi naseizoen!

Zoals in het verhaaltje van schipper Strijbosch: “Wij leven hoog, wij leven hoog!”

Tram, namens de stichting.

Even voorstellen: Secretaris van de Stichting

Hallo, het is weer eens tijd voor een nieuw stichtingslid dat zich voorstelt. Voor hen die mij nog niet kennen, aangenaam ik ben Fye Cremers, die/hun voornaamwoorden.

Ik ben nu 20 jaar oud en studeer werktuigbouwkunde aan de TU Delft. Verder hou ik erg van klussen en schrijven.

Ik ben nu 2 zomers geleden een keer door een vriendin meegesleept naar een zomerklusweek, en toen heb ik met veel plezier mee gevaren op het klussers bedankt weekend.

Toen ben ik na een beetje moeite lid geworden bij de VVT, en ergens in dat jaar maakte iemand de grap de stichting heeft nog mensen nodig ,waarom word jij geen penningmeester?

Heel simpel, laat mij niet met geld omgaan. Maar toen er afgelopen zomer nog steeds niemand anders gevonden was, en de grap toch steeds weer terugkwam, is er uiteindelijk een ander idee gekomen.

Namelijk Fye wordt secretaris, en Luka wordt penningmeester. Zo is het nu meer dan 1 jaar nadat de grap voor het eerst is gemaakt, het toch zo geschied.

En zo ben ik door het klussen toch het bottercollectief gejoined. Dus als je me een keer wilt ontmoeten kom gezellig klussen!

Zomerweken 2024

Na het winteronderhoud van de zomer van 2023 kon Trui eindelijk weer op pad de waddenzee op afgelopen zomer. Er zijn 6 weken heerlijk gevaren en het Nederlandse en Duitse wad is weer ontdekt. Lees hier alle mooie verhalen van deze zomer!

Zomerweek 1

Bemanning: Diede, Emiel, Harry, Querijn, Sven, Douwe, Merlijn, Evert

Om de lezers een goed beeld te geven van de sfeer aan boord tijdens de eerste zomerweek van 2024 geven wij u een inkijkje in hun bijdrage aan het logboek. Deze bestaat dit jaar vooral uit aan boord geschreven liedjes op bekende melodie. Dit geeft volgens ons het beste beeld van de zeer gezellige sfeer tijdens deze week.

Dag 1

Op de melodie van Mega Mindy:

Liefste logboek, ik draag veel geheimen met mij mee, vanochtend deed de wind 't niet, en motoren mocht niet van de maat in spé. Harry is een dromer, wil naar het Duitse wad en iedereen weet, dat plan valt op z'n gat.

Refrein

Hij wil mega windy mega windy een echte super briesch want hij is wel degelijk Friesch. Hij wil mega windy, mega windy, tegen Vlieland, tegen traag, haalt hij Duitsland, da's de vraag.

Ik ben een gewonde duif, maar bij mega windy tijd, ben ik dapper, ben ik moe. Dan ben ik van niemand bang, hou ik bolkers in bedwang, op de trui met mijn roekoe. Is het een vogel? Is het een vliegtuig? Nee dat is het niet, het zijn 4 F35's die je aan de hemel ziet.

Dag 2

Op de melodie van hoofd schouders knie en teen

Smeer je elke dag goed in, dag goed in (2x)

Oren, neus en het puntje van je kin.

Smeer je elke dag goed in, dag goed in

Dag 3

Op de melodie van het boodschappenlied

Ja we zullen wadvaren, wadvaren, wadvaren

Elke dag weer naar het oosten toe

Ik weet dat ik goed zeilen kan
al die acties en wie helpt mij dan?
Een puntje zwaard
De trossen los
De haven uit
Je vaart te hoog
De giek omhoog
Een kopje thee
Nu overstag
Nog steeds te hoog
Een vestje aan
Een geultje in
Het is ondiep
De groene ton
Een meter tien
Nu landings-bier

Dag 4

Op de melodie van de vondeling van Ameland

Op het strand van Ameland kwamen wij als botteraars aangemeerd
en van boord gestapt door oranjekoorts bekropen
we hadden ons op het wad als in het stadion gevoeld
en liepen tot wij door een kroeg werden gevonden
Ameland sprak hulde aan Oranje
een team dat van Roemenen wint
dat al de mooiste ballen had gegeven
hoe kwam die Cody aan de bal

Dag 5

Het getij veroordeelde ons tot een wekker om 05:30 als wij nog ergens heen wilden.
Bij noodzaak waren we ongewoon vlot eruit en onderweg. Van Ameland naar
Lauwersoog, door naar Zoutkamp in de binnenwateren. Aldaar Bak Fisch gehaald,
als tweede lunch en na het avondeten nog ambachtelijk ijs (Deens!). Het toilet
gebouw was voorzien van een automatische deur die in zijn komische traagheid
weggelopen leek uit een Austin Powers-film.
op de melodie van adtje voor de sfeer
Klappen voor de gijp, voor de gij, klappen voor de gijp.

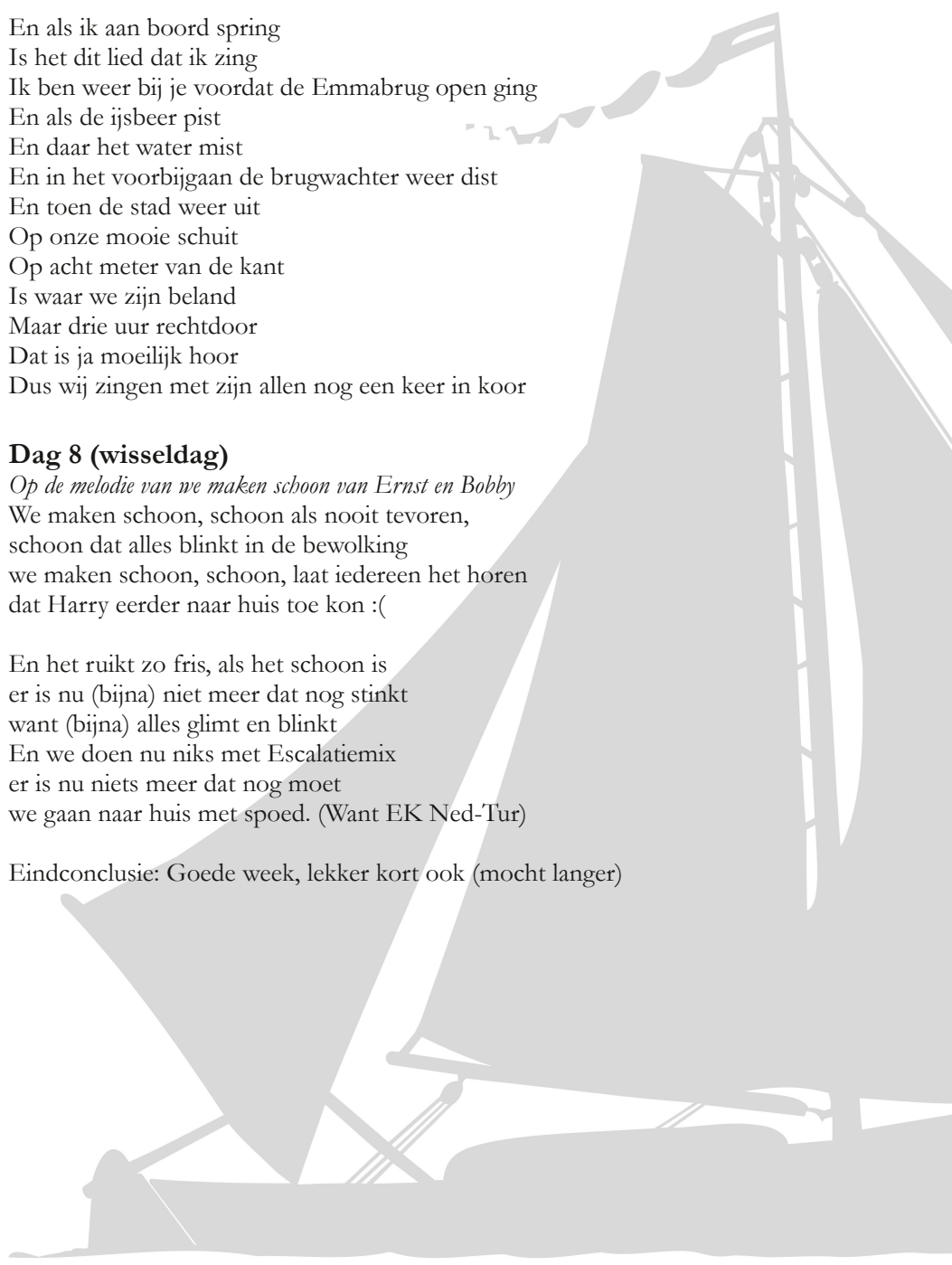
Dag 6

We ontvluchten de woeste winden en grote golven, dieper de binnenwateren op.
Cleopatra lokt ons naar het verre Groningen, maar veel obstakels versperren onze
weg.
De rivier slingert en de bemanning moet klapgijp na klapgijp verduren.
We werden in de val gelokt de ACM-brug ging open, en wij duiken de ruimte in
maar de spoorbrug bleef dicht.
Bijna tien jachtjes volgden ons de kleine ruimte tussen twee bruggen in, maar de
brug achter ons sloot terwijl de brug voor ons dicht bleef. CHAOS PANIEK.
Maar dankzij de kunde van onze schippers en bemanning zijn we in Groningen
aangekomen.
Bier en eierballen voor iedereen!
JALALALA JALALALA Eierball!

Dag 7

Op de melodie van bon gepakt

Harry gap zing voor ze:
Ik heb de boot gemist
Maar ook een brood gevist
En onderweg nog op de harmo gepist

En als ik aan boord spring
Is het dit lied dat ik zing
Ik ben weer bij je voordat de Emmabrug open ging
En als de ijsbeer pist
En daar het water mist
En in het voorbijgaan de brugwachter weer dist
En toen de stad weer uit
Op onze mooie schuit
Op acht meter van de kant
Is waar we zijn beland
Maar drie uur rechtdoor
Dat is ja moeilijk hoor
Dus wij zingen met zijn allen nog een keer in koor

Dag 8 (wisseldag)

Op de melodie van we maken schoon van Ernst en Bobby
We maken schoon, schoon als nooit tevoren,
schoon dat alles blinkt in de bewolking
we maken schoon, schoon, laat iedereen het horen
dat Harry eerder naar huis toe kon :(

En het ruikt zo fris, als het schoon is
er is nu (bijna) niet meer dat nog stinkt
want (bijna) alles glimt en blinkt
En we doen nu niks met Escalatiemix
er is nu niets meer dat nog moet
we gaan naar huis met spoed. (Want EK Ned-Tur)

Eindconclusie: Goede week, lekker kort ook (mocht langer)

Zomerweek 2

6 t/m 13 juli 2024, Termunterzijl - Dangast

“He lamzak, let eens op joh! Hoe ver is het nog naar de volgende knik?!” Schipper Pim is niet meer van de opbouwende kritiek. Nu, in het kronkelende geultje dat ons naar de haven van Juist zal leiden, terwijl rondom ons het pikdonkere, zwarte Wad zich uitstrekt, komt het er even écht op aan. Fouten worden niet meer gepermitteerd. Bart staat met zijn schijnwerper voorop. Af en toe licht er een reflector van een prik op. Toch valt het niet mee onze precieze locatie te bepalen. Er zitten meerdere knikjes in dit deel van het geultje en tsja, was dat nu een “groene” of “rode” prik? Huib – op wie Pim’s scheldpartij was gericht - vermant zich en geeft met het zelfvertrouwen van een ervaren zeerot onze locatie ten opzichte van “het knikje” door aan de schipper. We moeten en zullen zeilend het haventje van het eiland binnen komen. Een aantal andere bemanningsleden doet hun best nautisch te kijken, maar dat valt ook niet mee, zo in het donker. Zelf houd ik me maar een beetje op de achtergrond, met minimale zeilervaring kun je op zo’n moment maar beter je mond houden en proberen niet in de weg te lopen. Natuurlijk lukt het de bemanning Trui in goede banen, tot in de veilige haven te leiden. Na Trui vastgelegd te hebben wordt de fles Friesengeist tevoorschijn gehaald en de steentjes worden gevuld. Deze prestatie verdient wel een borrel om mee te proosten. Onder Huib’s geprevel (“Wie Irrlicht im Moor, flackert’s empor etc. etc.”) slaan we de drankjes achterover. We hebben het gehaald!

Een aantal dagen hiervoor, op zaterdagochtend 6 juli word ik om 9.30 stipt vlakbij de ring Amsterdam opgepikt door het huurbusje met daarin de rest van “de bemanning”, bestaande uit een aantal Trui-ervaringsdeskundigen (schipper Pim, maats Bart en Huib en s.i.o. Friso) en daarnaast nog een drietal Deltares-collega’s (matrozen Antine, Marlies en Bram). Samen met mij maakt dat dus een groep van acht, die het een week met elkaar moeten uithouden op Trui. Onze waddenweek begint in de haven van Termunterzijl, waar Trui, geboend en gepoetst op ons ligt te wachten. De overdracht gaat met militaire precisie, volgens een protocol zo helder en nauwgezet, maarja, wat wil je met zo’n percentage Delftse ingenieurs aan boord. Ik merk dat alles z’n vaste plekje moet hebben op en

– vooral – in het schip. Trui schijnt spullen te eten, zo hoor ik, dus pas maar op, voor je het weet ben je wat kwijt. De kratten bier worden in de bun gezet om te koelen en voor ieder soort voedingsmiddel lijkt een speciale plek te zijn ingericht. Dan zijn we “gesetteld” en begint het te regenen. Ik merk hoe klein de kajuit is, maar iedereen vindt toch een min of meer comfortabel plekje. We drinken een biertje, nemen een borrel en Marlies – die het weekmenu voor haar rekening heeft genomen – deelt de kooktaken uit. Al snel zitten we met onze voerbakjes op schoot van een bietenstampot te smullen. Voor Pim zullen de veganistische maaltijden – met exotische toevoegingen als kikkererwt, quinoa en couscous – iedere keer weer een beetje schrikken zijn, maar in dit geval herkent hij in ieder geval alle ingrediënten en blijft hij rustig. ’s Avonds proberen we nog een tafeltje te bemachtigen dichtbij de TV in het enige etablissement van Termunterzijl, echter maken we een dusdanig afschrikwekkende indruk op het bedienend personeel (“Nee, die tafel is bedoeld voor gasten.”) dat we genooddaakt zijn de EK wedstrijd van het Nederlands elftal op een mobieltje aan boord van Trui te volgen. Ook niet erg, want die voetbal interesseert ons maar matig. Van een echte zuippartij komt het niet, maar – heb ik de stille hoop – daar zal het de komende avonden vast nog wel mee goedkomen. Dit blijkt in het geheel niet het geval: Trui is deze week allesbehalve een zuipschuit! En ik nog wel denken dat de scheepvaart niet buiten alcohol kon. De twee flessen Weduwe Joustra, die ik als cadeau had meegenomen waren aan het eind van de week nog niet eens op! Nou ja, nadat Bart ons een stukje uit een van de stokoude boeken uit het bibliotheekje had voorgelezen, probeerden we ons klaar te maken voor de nacht.

Over de nachten kan ik kort zijn, alhoewel ze door het gebrek aan kwaliteitsnachtrust tergend langzaam voorbij gaan. Echt wennen doe ik niet aan het minimale matrasoppervlak dat tot mijn beschikking staat. Bij iedere beweging bestaat het gevaar je elleboog of knie in het gezicht of ander gevoel lichaamsdeel van een van je matrasgenoten te planten. Daardoor ben je geneigd bewegingen en bewegingsruimte tot een minimum te beperken, wat het in slaap vallen bemoeilijkt. Schipper Pim blijft volhouden dat we niet moeten zeiken over deze erbarmelijke omstandigheden, soms liggen er wel zes of zeven lui op het grote matras en in ons geval “maar” vier. Tja, het is wel makkelijk praten als schipper vanuit je riant e  npersoons-kooi zonder risico op ongewenste nachtelijke intimiteiten en op veilige gehoorsafstand van een ronkende s.i.o.. Het blijft een oneerlijk gevoel geven wanneer je het vredige gesnurk hoort van een van je slaapmaten die zich w  l in een diepe, volledige serene REM-slaap bevindt, terwijl je zelf met verhoogde hartslag en in blinde paniek op zoek bent naar dat missende oordopje ergens diep tussen de plooien van het matras.

De leef- en werkomstandigheden op het schip zijn sowieso niet echt een pretje te noemen. Bij het op zeil naar binnenvaren van het haventje van Baltrum ontstaat er

door een misverstand tussen Pim's stuurmanskunsten en de ligging van een zandbank even een korte crisis. We hebben geprobeerd aan de verkeerde kant van de prikken de haven binnen te komen en liggen nu met de neus tegen een bankje dat ons de toegang versperd. De motor wordt dus snel gestart, de zeilen moeten neer en het stuurboordzwaard moet eruit. Dat laatste probeer ik vanuit een onhandige positie, samen met Bram voor elkaar te krijgen waarbij ik in een uiterste inspanning "iets" in mijn rug ontwricht dat me de resterende dagen van de week behoorlijk in de weg zit. Ik word gepromoveerd (of gedegradeerd?) tot chef-buikentouw en sta voortaan in ergonomisch verantwoorde houding mijn mannetje bij het overstag gaan met het los- en vastknopen van het buikentouw. De arboret zal nog niet hebben bestaan toen Trui het levenslicht zag, maar naleving ervan lijkt ook nu nog niet van toepassing.

Toch zorgen dit soort "ongelukjes" wel voor een gevoel dat we het toch maar weer mooi samen hebben gedaan. Als we veilig en wel aan de hoge kade van de Baltrummer haven zijn aangemeerd hebben we onze halve liter Dunkel Weizen wel verdiend en zitten in het zonnetje nog na te genieten van de avonturen van de afgelopen dag. Friso de s.i.o. heeft het vooraf uitgezette plan tot een succes weten te brengen en daar mag hij best trots op zijn. Er zaten een paar listige, smalle stukjes

geul bij die ons het wantij van Norderney over moesten brengen en we hebben – ondanks de ongunstige wind – maar een paar keer moeten valsspelen door de motor bij te zetten. Wel jammer voor Friso dat we de volgende ochtend - nadat we wat gespeeld hebben in het zeegat tussen Baltrum en Norderney – in zuidelijke richting zeilend op weg naar het wantij onder Baltrum met behoorlijke snelheid en net iets te veel afstand van de betonde geul op een zandbank tot stilstand komen. Het is nog dik voor hoogwater en we liggen aan hogerwal, dus is er niks aan de hand. Pim toont me zijn mobiel, zo’n halve minuut voordat deze stranding plaatsvindt, waarop een satellietbeeld van zeer hoge resolutie van het waddengebied waar we dan varen is te zien. Heel duidelijk beweegt er een blauw stipje (wij dus) recht op een zandkleurig, hoekig object af, terwijl het donkergekleurde gebied die de diepere vaargeul aangeeft een stukje naar het oosten ligt. “Nou moet je goed opletten” zegt Pim, met een licht sadistische grijns op zijn gezicht. En ja hoor, daar horen we het onmiskenbare, schurende, bonkende geluid van een Trui die op een zandbank loopt. Friso is ook weer wakker en het is een mooie gelegenheid om wat ouderwetse technieken uit te proberen en Trui weer los te krijgen. De “ontzandingsexperts” aan boord (Antine, Bram en Pim) raken meteen enthousiast bij het zien van de erosiekuilen en depositiebulten die ontstaan door de sterke getijstroming rondom Trui’s boeg. Het is een kwestie van tijd voordat we los komen en als dat eenmaal het geval is zetten we koers richting het wantij onder Baltrum. Uiteindelijk varen we deze dag zonder al te veel spanning en sensatie naar het jachthaventje van Spiekeroog, waar we zowaar een officiële ligplaats vinden tussen de plastic strijkijzers. De eigenaren van deze tupperware-creaties kijken met angst en beven toe zodra ze begrepen hebben dat we gezellig naast ze willen komen liggen. De angst om door de machtige Trui gekraakt te worden is met de aanleg-kwaliteiten van onze s.i.o. (en af en toe een minimale correctie van de schipper) natuurlijk ongegrond en onze landing in de ligplaats is dan ook een zachte, zonder het geluid van krakend polyester.

De volgende dag staat de monstertocht Spiekeroog - Kaiserbalje op de planning. We willen graag nog een keertje een nachtje op het drooggevalen Wad doorbrengen en de bemanning weet daar nog wel een geschikt plekje voor. Ergens aan de rand van de Kaiserbalje (ten noorden van het schiereiland Butjadingen) is een klein Waddenperceel vrijgegeven om voor anker te gaan. Als je de zeekaart van dit gebied bekijkt is dat sowieso een wonder, het lijkt wel alsof die Duitsers het sowieso maar een slecht idee vinden om überhaupt mensen toe te laten tot dit deel van de Waddenzee. Het wemelt er van de verbodsbordjes, Schutzgebieten en Ruhezones. Eerst maar eens zien onder Spiekeroog, Wangerooge en Minsener Oog door te komen. Ik kan mij nog goed herinneren een aantal jaren hiervoor mijn kajak door de dikke drek van het Wangerooger Inselwatt te moeten hebben slepen. De betrouwbare informatie - destijds ingewonnen bij een oud-schipper van de reddingsboot van Wangerooge - dat dit wantij ook met laagwater immer bevaarbaar

was, bleek een totale leugen. Een ervaring rijker, een illusie armer en een schipper met een zeer intelligente getijden-app op zijn mobiel zorgden ervoor dat we na een paar uurtjes zeilen zonder problemen het vaarwater van de Jade bereikten. Algauw konden de natuurliefhebbers onder ons hun hart ophalen met al dat natuurschoon om ons heen. Je moest daarvoor wel de goeie kant op kijken, want een groot deel van de horizon werd gevuld door de verschillende overslagterminals van Wilhelmshaven en verderop waren de contouren van het nog imposantere Bremerhaven waar te nemen. Trui gleed mooi door het water van de Jade en we sloegen de Kaiserbalje in. Pim pakte zijn puts er nog maar eens bij voor de zoveelste plasactie van die dag. Ik vroeg me wel af waar hij al die plas vandaan haalde. Volgens mij kicke 'ie er gewoon op om haast open en bloot op het dek zijn blaas te legen. Zal zijn nieuwe huis van een WC zijn voorzien, of voldoet ook daar de puts? Nouja, in gemijmer vervallen bereikten we de droogvalplek en wachtten op het terugtrekkende water. Een wandeling over het drooggevalen Wad leverde ons helaas geen platvis op, zoals dat wel het geval was onder Juist (Marlies bleek een natuurtalent in "botje trappen"), dus moesten we het doen met een flinke lading kokkels, toch ook niet slecht. 's Avonds lieten Bart en Huib - na de Friesengeist gelegegd te hebben - nog "de geest uit de fles" en kropen de dames in hun hangmatten die ze boven het dek hadden opgehangen.

Het eind kwam alweer in zicht. De overdracht zou ergens in een van de haventjes in de Jadenboezem plaats gaan vinden zo werd besloten. De wind was ons redelijk gunstig gezind en vanuit de Kaiserbalje zetten we koers richting het mooie sluisje van Varel. Het ervaren deel van de bemanning wist dat Trui zich ooit al eens eerder had begeven in het notoir ondiepe én smalle Vareler Wattfahrwasser. We merkten al snel dat er niets te veel was gezegd met deze typering: smal en ondiep was het! Terwijl we ons best deden het prieltje te volgen, torenden de slikbanken aan weerszijden boven Trui uit. We konden de meeuwen, scholeksters en andere vogels op de banken recht in de ogen aankijken. Ik stond aan het roer en probeerde – na de opgedane kennis van de afgelopen dagen – Trui zo soepel mogelijk door de slikslalom te manoeuvreren. Helaas nam ik een bochtje net te krap en sloegen we bijna vast. Een duidelijk teken dat ik maar weer beter iets onschadelijks kon gaan doen als diepte peilen aan bakboord. Na deze miskleun liepen we, met het sluisje van Varel in het zicht, nog vast op een drempeltje. Maar ook deze horde werd met dank aan het opkomend water genomen en de volslanke Trui dobberde met haar vele tonnen aan waterverplaatsing gracieus richting aanlegsteiger. De volgende dag mislukte een soortgelijke aanmeerpoging in de haven van Dangast, waarbij we op een meter of tien van de kademuur op een slikhoop stuitte, waardoor de overdracht nog een paar uurtjes op zich moest laten wachten. Dat gaf ons de mogelijkheid het schip te kuisen en in topstaat achter te laten voor de volgende groep Trui-adapten en zo liep alles – zoals verwacht – toch nog volgens plan. Tijdens het lossen van onze goederen beseftte ik me – gedeeltelijk tot mijn schrik – weer eens een interesse en fascinatie rijker te zijn geworden: ergens binnen in mij huist na deze week een wadzeiler.

Wout

Zomerweek 3 - 56 + aanhang

Bemanning: Martin, Satisa, Tom, Thirza, Kees, Isa(schipper), Lea(schipper), Christiaan (Maat), Wiebe(maat)

Dag 1: Delft-Dangast

Om 8.45 verzamelt de bemanning van de partybus bij de Bolk. Met Tabouleh in overvloed en feesthoedjes op, vertrekt de 56+aanhang crew in de versierde bus op Martin's verjaardag om te gaan varen op Trui. Oja, Satisa had lekkere choco-koekjes gebakken. Bedankt! Christiaan had vakkundig ter voorbereiding op de vakantie een partybus en partybed playlist gemaakt.

Zonder files, met "Super Geil" op de radio, gasfles kopen, in winkelwagentje springend, volgetrict met boodschappen, rijden we om 15:30 Dangast binnen, precies wanneer Trui ook aankomt. Overdracht ging snel.

Op Dangast zijn schattige schaaapjes. Het hutje waarvan we gokken dat er een wc is, zit achter slot en er is geen havenmeester te bekennen.

"Ik heb aan je phallus gelikt" -Wiebe 2024

Der Phallus van Dangast vast met z'n granieten 3.20m niet op voor Satisa. Menig ander heeft m beklommen/gelikt/overwonnen. Kees heeft zelfs z'n voeten een modderbad gegeven door wad (drek) te gaan lopen. Eten: stroganoff

Verderop het het Holi/kleuren feest waar "het lijkt op het laatste uur van een blikbierborrel waar Roy nog een stroef nummertje draait" -Martin 2024. Christiaan en Thirza hebben getracht slootje te springen...

Martin en Satisa hebben, naar meerdere pogingen met zeilen en tentje te maken, de tent van Wiebe op het voordek opgezet om te slapen. 's Nachts heeft de boot, door laag water, nog even schuin gelegen. We zijn nu met z'n allen een stukje slimmer geworden.

We gingen slapen met Tom's slaapliedje: "Watskeburt" met de tekst van "slaap, kindje, slaap"

Dag 2: Dangast - Varel

Wekker ging om 8 uur. Bij gebrek aan zee-jargon komt hier mijn beste omschrijving van het varen.

We moesten op tijd weg om door de goot bij de haven te kunnen varen door het veranderende waterpeil. We mochten lekker slingeren, Tom aan de helmstok. We moesten uitkijken dat we niet vast zouden komen te liggen dus we hadden vaak 2 peilers met pikhaak op het voordek. In totaal 2x overstag.

Onderweg zagen we soms een zeehonden kopje boven water komen. De laatste slingers richting Varel tuften we op de motor, omdat de vaargeul te smal was om op te kunnen kruisen. Net voorbij het gebied "waar het absoluut illegaal is om stil te

liggen want zeehondjes” -Lea 2024, hebben we even gedekslet in de zon, wachtend op meer water.

Voordat er genoeg water was om naar de sluis te varen heeft Kees nog even gezwommen, een drek-kasteel gebouwd en flessenpost uit het water gevist. Akelig makkelijk om te verbranden wel.

Op verzoek van Wiebe begon Thirza al 3 uur voor etenstijd met het bereiden van de chili sin carne/burrito vulling. Als voorgerecht heeft Wiebe salsa gemaakt, er waren ook nacho's.

De buur-boot “Etta v-Dangast” (horeca bootje) was verleid door Tom's charme om ons daar gebruik te laten maken van de WC's. Als bedankje hebben we ze een Truilustrumboekje gegeven. Hopelijk kan die overweg met nederlands.

Met biertje/kruidentinctuur in de hand werd Varel-by-night ontdekt. Dit was verrassend niks nieuws, behalve de “Phallus van de dag”: standbeeld dat een kruising is tussen het naakte monster van Frankenstein en terminator.

Dag 3: Varel- Hooksiel

Rubriek: “phallus van de dag” = mensen op naaktstrand bij Hooksiel
Wekker: 7 uur. Sluis ging vroeg open, dus terwijl Tom en Wiebe hun roes nog afsliepen vertrok Trui. De WC bij de sluis was helaas op slot.
Thema van vandaag: Tokio Drift.
Martin en Satisa afgewisseld aan de helmstok. Langs een haven met containerschepen en marine schepen verderop. Martin: “maar driften is wel heel leuk” (2024). Snelle/grote boten gezien. 2x overstag (bijna soepel)

Gesluisd! (ook bijna soepel) Vanaf bij de sluis zo veel ZON. Blijven drinken, blijven smeren. “Liever te dik ingesmeerd dan tot de kreeften bekeerd.” (op de melodie van “te dik in de kist” - Tom(2024)

Ijsje halen, boodschappen doen, nog meer phallussen! En mojitos! Eten: couscous, met zonder groente.

Dag 4: Hooksiel - Horumersiel

Rubriek: “Phallus van de dag” = kleine penis van Jever.

Vandaag maar een klein stukje gevaren omdat er onweersbuien voorspeld waren op het moment van de dag dat we droog zouden vallen.

In de buurt (stukje lopen, stukje bus, totaal een uur reizen) lag Jever (van het bier) -

Daar ging een stukje van de groep naartoe. Het slot daar staat ook op het etiket van de fles. Het slot bezocht, maar raak niet enthousiast om een review in te vullen. (duurt lang)

De tweede helft van de groep is langs het strand en over de dijk gelopen. Onderweg lekker friet/bratnudeln gegeten en later nog een ijsje :). Alle souvenirwinkels lijken op elkaar...

Thirza had wel zin om te zwemmen, maar is daardoor ook tragisch verbrand, want de voorspelde buien kwamen savonds pas.

Hier kwamen we ook de eerste modderspa tegen die waddenmodder gebruikte.

Dag 5: Horumersiel - Wangeroog “zout-hap-dag”

Nou... De storm van gisteren kwam vandaag. Niemand bleef droog. Gelukkig hadden we even vast gevaren (met leuk uitzicht op strand) en warme uiensoep gemaakt

We hebben wad gelopen over het wad ;). Het lag zo droog dat de toeristen op het strand bij de boot konden kijken. Sommige mensen hebben van dit alles niks meegekregen omdat ze lekker bijgeslapen hebben van het avontuur van die ochtend,

We kwamen laat aan, en hebben toen gnocchi gegeten in de haven. Daar kwamen boot ladingen aan mensen kijken die met de ferry/trein gingen. Douche: 5/6 sterren. Uitzicht op maan ;).

Avondwandeling naar de (blijkbaar) jeugdherberg die we verderop zagen liggen. Er is een boze kat omdat iemand op z'n staart stond.

Dag 6: Wangeroog - Spiekeroog

Redelijk kort gevaren. Meest bijzondere: Zwemmen tijdens het varen (Isa+Kees). Met reddingsvest aan een lijntje aan de boot. Let wel op kwallen!

We kwamen vroeg aan dus uitgebreid het dorp verkend. Lekker gezwommen in de Noordzeel! Daarna een ijsje bij de bonte koe (de kaneelwafels zijn lekker, maar wel een beetje overrated). Uit eten bij St.George's irish pub. Lekker eten, rare service.

Even langs de boot en man man man, er stond een vreselijk lange rij voor de ferry (Duitsers houden van in de rij staan). Langs de paardentrein naar het strand gelopen. Zondsondergan gezien en 1000 veel muggen. Helemaal lekgepikt.

Dag 7: Spiekeroog - langeoog

“Phallus van de dag”: 56 phallussen (veel gingen zwemmen)

Wiebe SIO't vandaag!

Tragischerwijs gaat er een keel-virusje rond op de boot. Maar dat houdt ons niet tegen van lol trappen bij het ankeren. Veel gingen van de kluiverpaal af het water in om lekker te zwemmen of in Martin's bootje varen.

We waren lekker op tijd op langeoog. Vroeg risotto eten en dan eiland verkennen.

Zomerweek 4 - partybotterweek

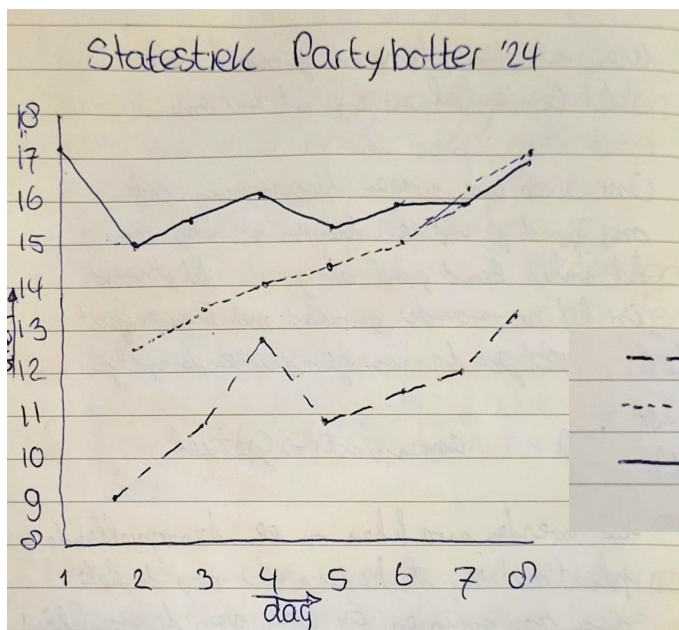
Bart, Jasper(t), Reinout, Erwin, Vasco, Joris en Matthea
Turflijst:

kratten bier in: 9

Friesengeist in: 5

kratten bier uit: <1

Overig sterk: Sandhorn, kustennebel, Tee Sopke, Lokale Duitse kruidenlikeur,
Beerenburg.

Dag 1: busje heen

Na een half uur wachten op de Bolk waren we klaar om te vertrekken. Op weg naar Erwin en op de route Vasco oppikken. Op weg naar Arnhem hadden we verschillende toeristische routes. Deels door wegwerkzaamheden, deels door file. Daarna reed het wel door, en waren we rond 4 uur bij de Edeka. En:

Ze hadden Friesengeist

Het record van 1 0.5L fles per persoon kan worden geëvenaard in theorie...

In Dornumersiel loste we de week van bestuur 56 + aanhang af. Helaas, Tom had geen polymilf geregeld.

*Post Scriptum: 1 down, 6 to go, so far so good.

Dag 2: Naar Spiekeroog

's Ochtends al vroeg wakker gemaakt door een leger aan vliegen die onze gestalten als landingsplaats gebruikten. Dan kwart voor acht DP07 geluisterd. Stormwaarschuwing! 8 Bft in onweersbuien. We besluiten om ervoor te zorgen dat we op tijd in de haven zijn. Om 9 uur al vertrokken uit Dornumersiel. Na eventjes gezeild te hebben valt de wind helaas weg. Wanneer we achteruit beginnen te dobberen moet toch de motor maar aan. Later gelukkig weer zeilen, met wisselende sterkte. Net als we in het zeegat van Spiekeroog zitten valt de wind weer weg en herhaalt het achteruit dobberen gevolgd door motoren zich. De havengeul had weer wind, dus op het laatst toch weer kunnen zeilen. Jaj! Nu in het dorp om te schuilen voor de regen.

Dag 3: Spiekeroog - Langeoog

Het ging vorige nacht regenen, dus vluchtte Vasco naar binnen. Wat volgde was een snurkconcert van voornamelijk Vasco en Joris, met wat tonen van Reinout en Matthea. Erwin hield het om 6 uur voor gezien en ging maar een boekje lezen.

Voor het wegvaren gingen Joris en Matthea nog wat boodschapjes doen. Wat bleek, de bakker die op zondag wel open is, is op maandag dicht, Dus opnieuw naar de supermarkt voor brood.

Aangekomen op de boot troffen ze een gereefd grootzeil aan. Wat volgde was lekker varen met goeie wind. Die kakte in en we gingen door zonder rif en konden snel aan het landingspils. Deel van de bemanning heeft nog lekker kunnen douchen met strategisch doorgeven van de douchekaart. Hierna was de voordekborrel aan!

Dag 4: Langeoog - Baltrum

Lief logboek, vandaag zat een onweersbui om 13:00 in het weerbericht. Daarom plannen omgegooid om deze bui af te wachten.

Nadat de bui verdwenen was zijn we uitgevaren naar Baltrum. Het eerste stuk was gezellig hometrain opkruisen, dat ging later beter.

Vlak voordat de kleine veerboot aankwam op Baltrum lagen wij op de plek van zijn achterlijn. Dat was minder handig. Gelukkig hoerde deze boot een kwartier later weer op. Dat scheelt voor de rest van ons verblijf.

Aangezien het bier heel hard ging hebben we hier boodschappen gedaan. Bier is heel lekker, maar wel zwaar. Nu voldaan aan vers bier. Eind goed al goed.

Dag 5: Baltrum - Norderney

Na op tijd naar bed voor sommigen is het weer om negen uur uit de veren. We gaan naar Norderney, maar vanwege omstandigheden varen we iets later. Tijd om meer bier en brood te halen.

De haven uit ging soepel (dit keer zonder paaltje te zaken).

De eerste zeehonden zijn snel gespot. Verder is de wind van mening dat we vaak

overstag mogen. Ik dacht dat dit de partybotter was? De bockworst was lekker. De zeepolitie was stom (..) Aangekomen op Norderney was er discussie over wie er deze keer steenkolenduits met de havenmeester mocht praten. Deze bleek echter nederlands te zijn, en de Duitse overheid stom te vinden, dus we hoefden geen toeristenbelasting te betalen. Na het eten, dat voor de verandering op tijd was, ging een deel van de bemanning richting strand om te zwemmen, de schipper ging wandelen, en de rest ging de biervoorraad laten slinken.

Dag 6: Norderney - Norddeich

De karavans die aan de Trui was aangelegd was alweer vertrokken voordat de gehele bemanning was ontwaakt. Vasco besloot pro-actief bierflesjes af te zinken. Helaas heeft Vasco als ervaren gezelschap van het Bolksch BierbrouwersGilde de gewoonte aangeleerd om beugelflesjes na het vullen weer te sluiten. Dus toen hadden we waddenbier roulette, oeps. Bij het vertrekken moesten we nog even tanken(diesel) bij een Tankstelle die uit de tijd van het Kaiserreich leek te komen. Daarna kwam het plan uit de kast om via een paar leuke geultjes naar Norddeich te gaan om niet de volledige verneuk wind te hebben, dus lekker kruisen om de bemanning te vermaken. Het zwaard (stuurboord) bleek vrij goed te zijn in de bodem knuffelen, dus het werd ping-pong overstag. Wel een stevige work-out, bleek ook wel aan het aantal aangetikte staken: 3 met de reglementaire bezemsteel, en eentje met de kluiverpaal (en Erwins hand). Uiteindelijk veilig aangekomen, na een welverdiende lunch van kaiserschmarrn\roerbak crêpes. Na enig overleg besloten we toch om niet

aan te meren bij de “Notfall Liegeplatz”. In plaats daarvan random aan een van de weinig drijfsteigers die niet permanent waren gereserveerd. Na de post-lunch-ging het bier open. Vasco was sportief en nam zonder te kijken een slok Waddenzeeroulette plopbiertje. Het was het biertje dat eerder op de dag was geopend bij “damage control”. Bij de tweede ronde minder geluk, en een stevige slok zeewater, in tegenstelling tot de vorige partyboot zonder te kotsen gelukkig. Fun Fact: als je met de hand de kroonkurk van een jeve-flesje erop weet te forceren, lukt het niet deze zonder hulpmiddelen eraf te krijgen. De paprika moet worden afgewaterd, tot ongenoegen van de snijfeut.

Dag 7: Norddeich - Ankerplek Stelleplatze

Terwijl de rest nog aan het opstarten was, zijn Erwin en Joris op fietsen van de haven gegaan om de laatste boodschappen te doen. Meer snacks, ijs en vleesch. We waren de haven nog niet uit en we kwamen twee veerponten naar/van Norderney tegen, wat zorgde voor een extra draai, oh en ook nog een derde veer, een vrachtveer.

Het plan was om een onbetonde geul te volgen. Eerst richting het reuzenrad van Norddeich, dan door langs het windsurf gebied. Helaas, we waren te vroeg vertrokken, en namen ook de verkeerde afslag. De windsurfers hebben zich vast vermaakt.

Bij het lichten van het anker is het roer gevangen. Bij het redden van het roer is de ulp gebogen. Daarna vrolijk verder gezeild. OP een klein ding na: Het is Erwin gelukt de fokkeschoot te koppen. De lus en buik schoten los en het touw van de schoot kwam tegen zijn neus aan. Goed gekoeld en nu niets meer te zien.

Nu kwam ons tweede ankeravontuur. Het startte goed; juiste waterdiepte om droog te vallen op een harde plaat en op tijd weer los te zijn de volgende dag. Het water zakte hard en we kwamen met een “Klonk” vast te liggen. Toen we volledig droog lagen bleek dat we op ons eigen anker lagen. De volgende uren werden plannen gemaakt om dit te verhelpen bij het loskomen. Om 01.00 uur waren de stromingsgoden ons goed gezind en dreven we weg van het anker. Eind goed al goed. Dit werd in het vooronder gevierd met Friesengeist en daarin gemarineerde spekjes.

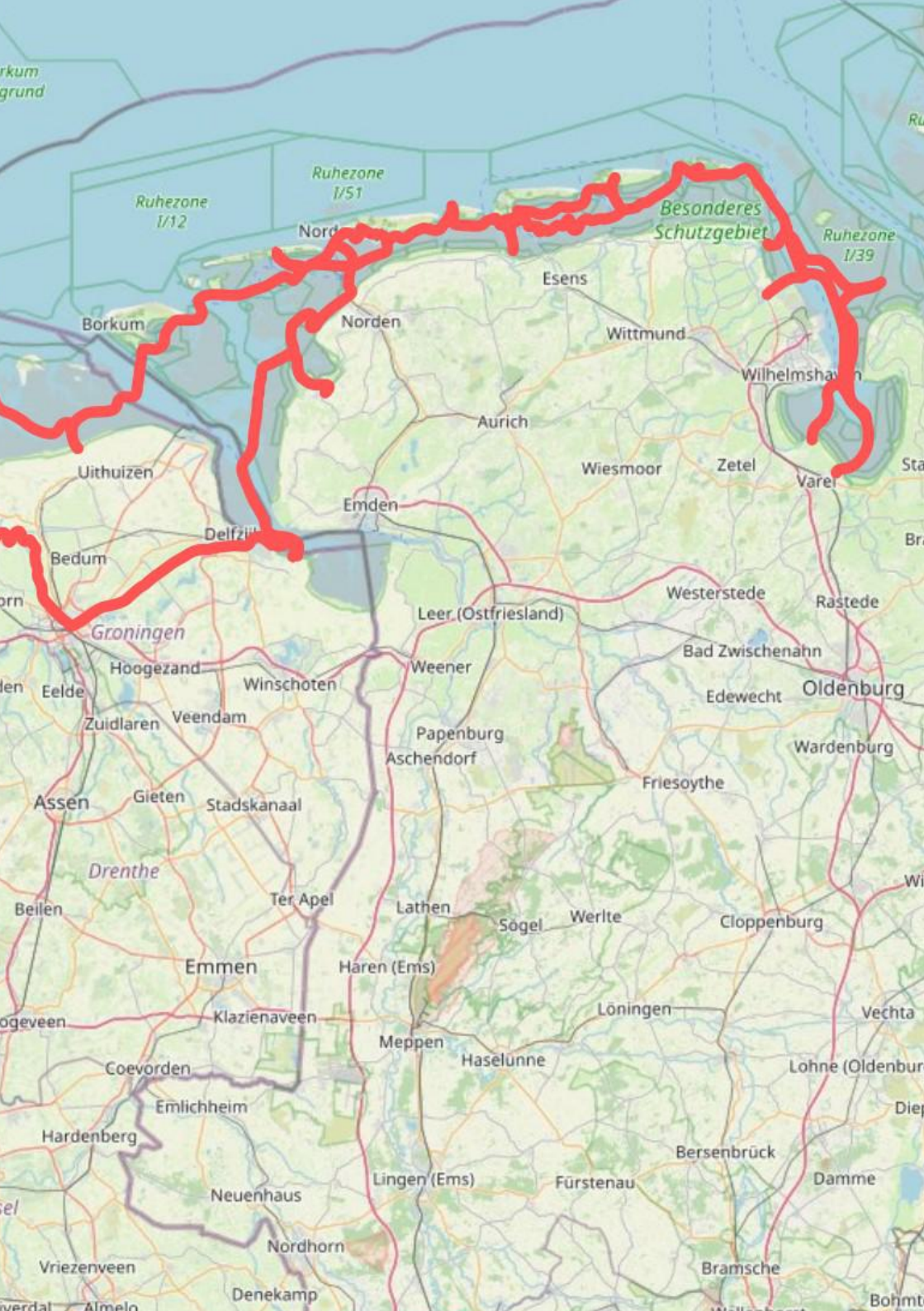
Dag 8: ankerplaats - Greetsiel

We werden wakker op een droogvallende plaat met een sterke zon die nog de hele dag zou schijnen. Er werd van de mogelijkheid gebruikgemaakt om een lek in de hoos te fixen. Reinout vond het vreemd om de boot achter te laten met minder Tixophalte (maar wel droger!). Na wadlopen en het maken van een drek Engel ging de motor aan voor de wind in Greetsiel.

Bo
Rift

Benoorden Waddeneilanden

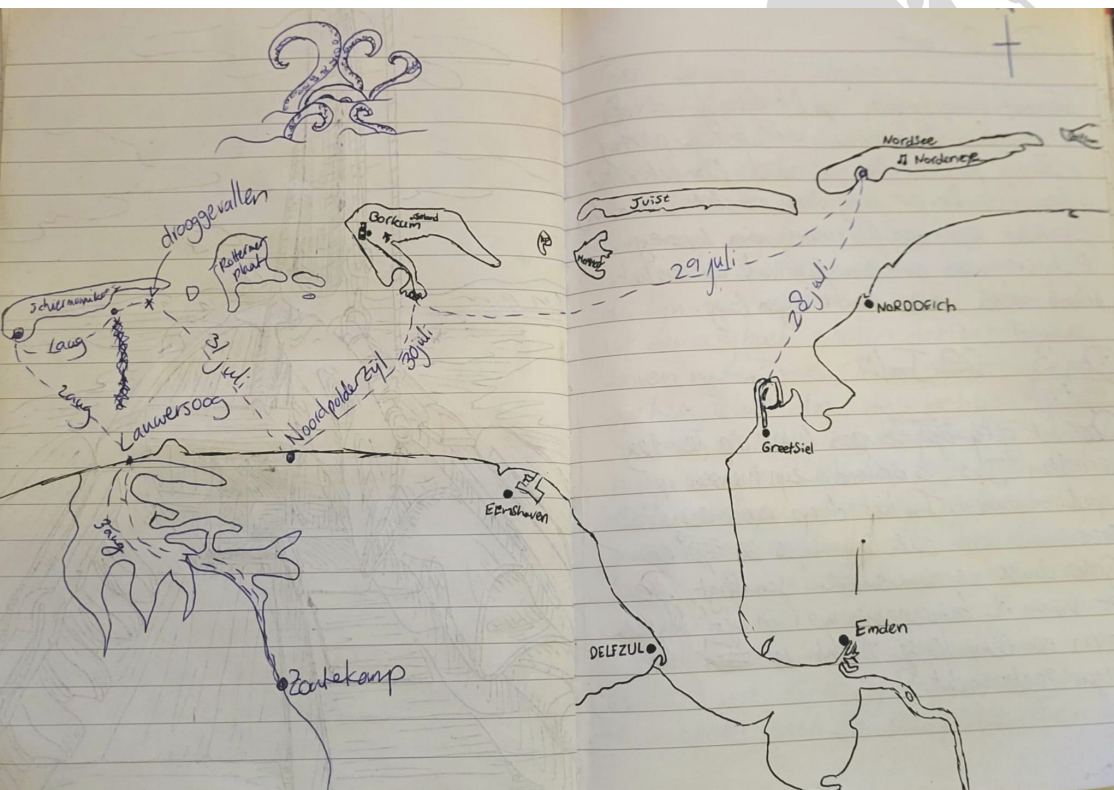

Zomerweek 5

Aanwezig: Johan, Jasper, Luka, Nick, Anna, Helen, Fye, en Tram.

Vogels: Bergeend, Scholekster, Lepelaar, Tureluur,
Visdief, Kokmeeuw, Zilvermeeuw, Bonte strandloper, Dwergstern.

Dag 1

Johan wil niks kwijt over de rit. Wel was het busje Frans dus viel van alles uit elkaar, ook de cruijscontrol deed het niet... Gelukkig deed de off-road stand het wel, De stuur inrichting deed het ook, dat was wel handig want die hadden we veel nodig met het steken in een veel te smal straatje.

Dag 2

We hadden een heel mooi plan om vanuit Greetsiel naar Norderneye te varen. Toen we bij de sluis kwamen was er echter een hele vervelende verassing; Er was aan de andere kant geen water! Na een paar uur wachten en wadlopen was er wel weer

water en konden we koers zetten naar Nordeneye. Maar eerst was er in de sluis nog wat gedoe met een incapabel strijkijzer dat niet kon sturen. Onderweg en eenmaal aangekomen op Nordeneye is de klassieker "Nordeneye-Mallorca party edit" voldoende gedraaid. Na het avondeten, is er nog een nachtwandeling over het hele eiland gemaakt op zoek naar een kroeg. Echter was er een festival op het eiland dus waren de kroegen leeg.

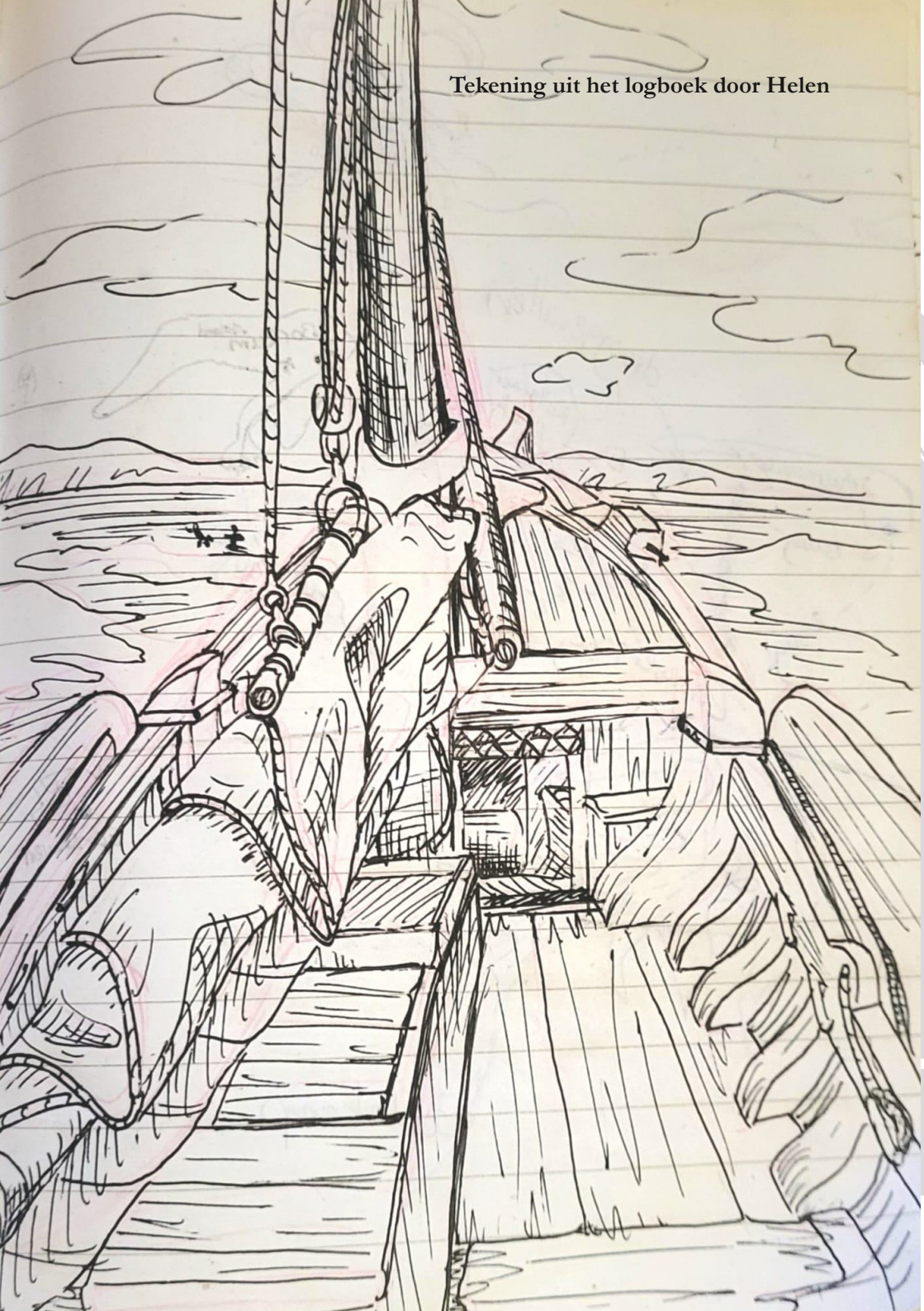
Dag 3

Door het getij zijn we pas later op de dag vertrokken. 's Ochtends zijn mensen op expeditie geweest. In het dorp was een Jazz-band van oude mannetjes, ook is er een grote boze Duitse sundae genuttigd. De rest van de bemanning was in bed blijven liggen na een lange nacht kroegen zoeken. Toen begon de dappere tocht naar Borkum. Op deze tocht moesten we niet een maar twee keer een zee-gat over. Om Trui nog even authentiek te gebruiken is het makreel plankje nog uitgegooid. In het ruige water was iedereen alweer bijna vergeten om de lijn te controleren toen Luka uit een ooghoek spotte dat het blokje boven water was. Tram stond ook op het achterdek dus hebben Johan en Tram samen de lijn naar binnen gehaald. Dit bleek nog een hele klus te zijn toen er een makreel van een meter boven water gehaald werd. Wild spartelend kwam de makreel boven water en aan boord. De makreel bleef maar spartelen dus heeft Johan hem verlost uit zijn lijden door hem heel vaak krachtig op z'n hoofd te meppen met de pompstok. Eenmaal bleek niet voldoende, na 8 of misschien wel meer slagen heeft de makreel het toch maar opgegeven. Die avond hebben we dus allemaal kunnen genieten van verse makreel. Het geultje naar de haven van Borkum was ook een avontuur. onder het genot van blij schroef geluiden, zijn we met hoge snelheid door het berkenbos gegijpt. Bij binnenkomst in de haven was de wind in de haven $5(3/4)$ vlagen $6(9/8)$ van opzij... De kop werd telkens gegrepen, zelfs met volle arabische wind in het Die-zeil lukte het ook niet om op koers te komen. Gelukkig lag er een grote boze schiffamtspolizei boot die we konden gebruiken om kops op te keren. De polizisten lachten ons aardig toe, ook hingen ze tegen het einde van de manoeuvre nog een gigantische oranje sio verneuk bal naar beneden, maar die was uiteindelijk niet nodig. we konden eindelijk naar de andere kom vertrekken om daar aan te leggen achter een torpedo jager. Op de kade wachtte ons een vervelende verrassing: Een boze duitse heks! Ze schreeuwde en Krees ons allerlei onzin toe en verpestte onze aanleg daarmee... Haar man was wel aardig.

Dag 4

's Ochtends gingen we een fahrrad verleih zoeken. Die vonden we in een oud kamp dat versierd was met Duitse vogel reliefs. De fahrrad verleih werd gerund door een dikke blij schuine moppen tappende Duitser. "also sie sind mit 6 männer auf eine frau? Wie das gehort!" Daarna zijn we langs de kwelder in de baai van Borkum

Tekening uit het logboek door Helen

gesjeesd, dat gaat ook best snel op een 6 persoons tandem. Fye en Nick waren eigenwijs en huurden skeelers. Na een bezoek aan de supermarkt en een walvis zijn we naar Noordpolderzijl vertrokken. Om daar te komen moesten we eerst over de Eems, daarna een wantij en ook nog door een mini geultje in de polder. Daar vonden we tot ieders verbazing best veel mensen en het werden er steeds meer, het waren noorderlichtjagers... Helaas heeft iedereen behalve Nick door het noorderlicht heen geslapen. Nick beweert ook niks gezien te hebben omdat hij nacht-blind is.

Dag 5

We gingen vroeg op weg om droog te vallen op het oosten van schier. We hebben alle zeilen gehesen en met hulp van een arabisch briesje lukte het om trui in planee te trekken. Dat ging zo vlot dat we de duinen in vlogen en daar droog kwamen te liggen. Anna en Japser zijn bij het wadlopen bijna verdrongen in drijfzand. Die avond hadden we zeeabsinth thee gezet, die we eerder in de week hadden geplukt.

Dag 6

We werden wakker door golven over het dek. Het marifoonbericht meldde windkracht 13, we hebben toen alle draaikolken ontweken en zijn maar snel naar de haven op Schier gegaan. We waren door dit alles erg vroeg in de haven, wat ons een heerlijk dagje Schier opleverde. 's Avonds was er een leuke markt op het hele eiland, we hebben lokaal bier gekocht bij de lokale hobbybrouwer, de tank van de knrm bekeken, en ook was er een leuke boekwinkel in iemands woonkamer met alle boeken van alle genres en tijdperken. Ook is de grote boze bunker nog bekeken.

Dag 7

We vertrokken in goede moed, er was fijne wind en het zou een lekker dagje zeilen worden. Echter na een paar uur onderweg was de stroming zo aangetrokken dat Trui bijna de noordzee opgesleept werd. Uiteindelijk is het wel gelukt om Lauwersoog te bereiken na het bijvangen van de arabische-wind. Op het Lauwersmeer hebben we Trui voor anker gelegd en zijn we lekker gaan zwemmen. Toen we daarna wilden doorvaren naar zoutkamp was de wind afgenomen tot -3. tevergeefs hebben Tram en Anna nog gepompt met de zeilen. met een arabisch windje ging het wel beter.

Dag 8

Na het kuisen, zijn we over het Lauwersmeer weer teruggevaren... onderweg kwamen we de kraken tegen, geen idee hoe die daar is gekomen. Gelukkig verhielp een goed geplaatste pikhaak dat probleem.

Zomerweek 6

Bemanning: Isa, Luka (t/m 7-8), Bart R(va 8-8), Maaïke, Lisa(t/m 7-8), Nick, Tram, Jaco, Matthijs, Zed(t/m 8-8)

Dag 1: “We leven hoog!”, Schiermonnikoog

Vertrokken uit Lauwersoog om 9:45 richting Schiermonnikoog. We hebben een rustige dag gemaakt om in te komen, 1 nieuwe schipper, 1 sio als maat en 6 a 7 mios als bemanning voor de laatste week.

Huwelijksaanzoek idee:

Stap 1: Verf de vraag onder de waterlijn op de boot

Stap 2: Vaar naar een afgelegen plek

Stap 3: Zorg dat je droogvalt

Stap 4: Ga samen van boord

Stap 5: De verf op de boot valt niet op :(, dus trek op een “subtiele” manier de aandacht.

Resultaat: Succes!

Stap 6: Vertel dit verhaal minimaal 6 keer op 1 middag aan iedereen die het (niet) horen wil

Verhalen van drekman 1

Vandaag is de dag. Dat weet hij al vroeg op de ochtend. Hij zal nog tot eind van de middag moeten wachten, maar hij kan de voorbereidingen al treffen. Zorgvuldig kiest hij zijn kleren uit. Niemand moet van een afstand het verschil kunnen zien tussen hem en zijn omgeving. Hij heeft alles klaar en wacht ongeduldig, zal het hem vandaag lukken?

Eindelijk, hij vertrekt naar de zee en de drek is al zichtbaar. Hij loopt door de drek en voelt zich helemaal in zijn element. Hij stelt zijn speciale camera op, en dan, Ja! Daar is het! De perfecte foto van een lepelaar op 20m afstand!

Dag 2: Engelsmanplaat

Op Schier zijn we naar het bordeel geweest die op Vlieland lag. Het ijs is vergeten door het genot van de twee Franse dames.

Daarna naar de Engelsmanplaat gevaren. Bijna een bezoek aan de Noordzee en bijna vastgelopen, maar netjes op een bestemming aangekomen en niet op het anker beland!

Verhalen van drekman 2

"Drekman is een gelovig man, hij gelooft vooral heel veel in zichzelf."

Nu drekman zijn taak heeft volbracht, is het tijd om door te gaan. Langzaam beweegt hij zich naar de haven. Daar is alles al in diepe rust. Hij glibbert naar de mooiste boot die hij kon vinden en verstoopt zich aan boord. hij slaapt diep, maar schrikt wakker door het geluid van een zwaard die over de bodem schraapt, een luide motor en het plonsen van een groep wegzwemmende zeehonden. De boot was gaan varen en ligt inmiddels op de Engelsmanplaat. Het water trekt weg en nu kan hij van de boot af. Hier voelt hij zich helemaal thuis en snel dwaalt hij verder van de boot af. Hij wist het niet, maar naar deze plek was hij al z'n hele leven op zoek. Hij gaat liggen en hij transformeert in de drek engel!

Hier kregen we bezoek van een heleboel zeehonden (spletsj, Niet plons!) en grote zwermen vogels die de mooiste figuren maken. Ook was er een prachtige lucht vol sterren en zelfs de melkweg! En als laatste verrassing een heleboel blauwe zeevink om ons heen. Echt een perfecte plek en nacht om onder de sterrenhemel te slapen.

Dag 3: Ameland

Vanaf de Engelsmanplaat hebben we een leenkaart te paard geschipt naar Parijs voor Napoleon. Napoleon was een bijgelovige man en gooide een pijl om het

volgende land binnen te vallen. Deze landde van de kust van Vlieland. De kaart is teruggenomen en de Duitse leenstudent vroeg aan meester kaartenmaker wat de naam van het gaatje bij de vlielandse en terschellingse kust was, waarop er geantwoord werd “dat is het Fransche gaatje”

We zijn vanaf de Engelsmanplaat naar Ameland gegaan. In de nacht zijn we dichter bij de geul de plaat afgedreven. Isa had nog kort de angst dat we het anker op zouden drijven.

Dag 4: Terschelling

De bemanning wilde nog steeds heel graag TVTAS-bingo doen, of eigenlijk een SATVT-bingo, ondanks dat Isa had aangegeven dat het heel stom zou worden. Door het advies van Isa te negeren zijn we vertrokken naar Terschelling. We moesten naar het westen met westenwind. Misschien had Isa toch gelijk? Advies is er om te negeren, dus we blijven doorgaan. Uiteindelijk kan je alles bereiken als je genoeg gebruik maakt van het diezeil. Het duurde wel erg lang. Toch nog een korte wandeling kunnen maken en kunnen genieten van de heide.

Dag 5: Harns

Om de dag naar Terschelling nog beter te maken stond de wekker om 0700, want stroming. Eerst nog een stukje gemotord en toen de zeilen bij. Langs het gasplatform bij het inschot en toen bij de wantijen met hoogwater linksaf naar Harlingen. Nog een beetje klooien in de buitenhaven en toen lagen we lekker vast voor de grote bemanningswissel. Luka, Lisa en Zed weg en Bart Roest erbij. Bart netjes op niveau gebracht met verhalen over het Fransche Gaatje. Deze duurden, net als de reis naar Terschelling wel lang.

Dag 6: Workum

Na het hele Terschelling gebeuren en doordat het stormde overdag, wilde niemand meer richting Vlieland voor de bingo. Misschien had Isa toch gelijk? Deze keer toch maar geluisterd naar de schipper. Maar ze wilde wel nog genieten van de Waddenzee, dit zou zomaar de laatste keer kunnen zijn, want we moesten al snel op een goed bereikbare plek zijn voor het OV, want mensen wilden ondertussen ook naar huis. Plan 1 was om te zeilen naar Den Oever. Dit leek een prima plan te zijn tot we door de sluis waren. De Waddenzee klotste veel met hoge golven en Den

Oever bleek niet bezield.

Om toch nog snel op een leuk plekje te komen gingen we terug naar het ijsselmeer. De derde keer dat we dezelfde sluis zagen. Eenmaal op het ijsselmeer was de golfslag niet veel beter, maar de koers naar Workum was wel bezield. Op deze dode zee, vermoord door Rijkswaterstaat, wadden wel een voorwaartse snelheid.

In Workum hadden we nog even de sluiswachter boos gemaakt, deze deed de sluis open, ondanks dat Bart riep en seinde dat we er niet doorheen hoefde te gaan. Van de sluiswachter moesten we de volgende keer zwaaien of iets aangeven als we niet door de sluis wilden.

Toen lagen we eindelijk in de haven. Wat koken, eten, Isa's vader ontmoeten en toen was het ook tijd om gedag te zeggen tegen Maaïke en Tram.

Dag 7

Nick had heel slecht geslapen en ging toen ook weg voor we gingen varen :(. Nu waren we met 4, zonder wind. Hoog tijd voor bijzeilenbingo. Eerst het waterzeil, dat ging niet hard genoeg, toen het pikkertje en de kluiver. (De koers was verkeerd voor de flats), om niet te loefgierig te worden ook maar de aap erbij. Met de configuratie gingen we nog steeds maar 1 knoop.

Later zou het (zoals bijna nooit) beter zijn. Toch maar alles eraf en op de plof. Na een paar uur was er wind! uit de goede richting! Flatstijd. Dus plof uit, flats aan voor de wind, waterzeil. En toen als kers op de taart de blinder zou ook weer eens het zonlicht zien. Vorige week had Luka hem naar buiten gehaald en mocht hij hem niet hijsen van Johan...

Het is altijd zeilweer

Refrein

Het is altijd zeilweer
ook al gaat het tekeer
hou de wind in de zeilen
naar huis kan niet meer

Couplet 1

We varen op trui, met veel goede moed
Delta papa zegt, het weer komt wel goed
De phallus van Dangast is even gelee
Onder de zon met afgaand tij mee

Couplet 2

Mensen gaan zwemmen, ze nemen een dip
Door kleine geultjes, langs banken van slip
Een onschuldig wolkje aan de horizon
Het is grijs, maar best klein, dacht dat het wel kon

Couplet 3

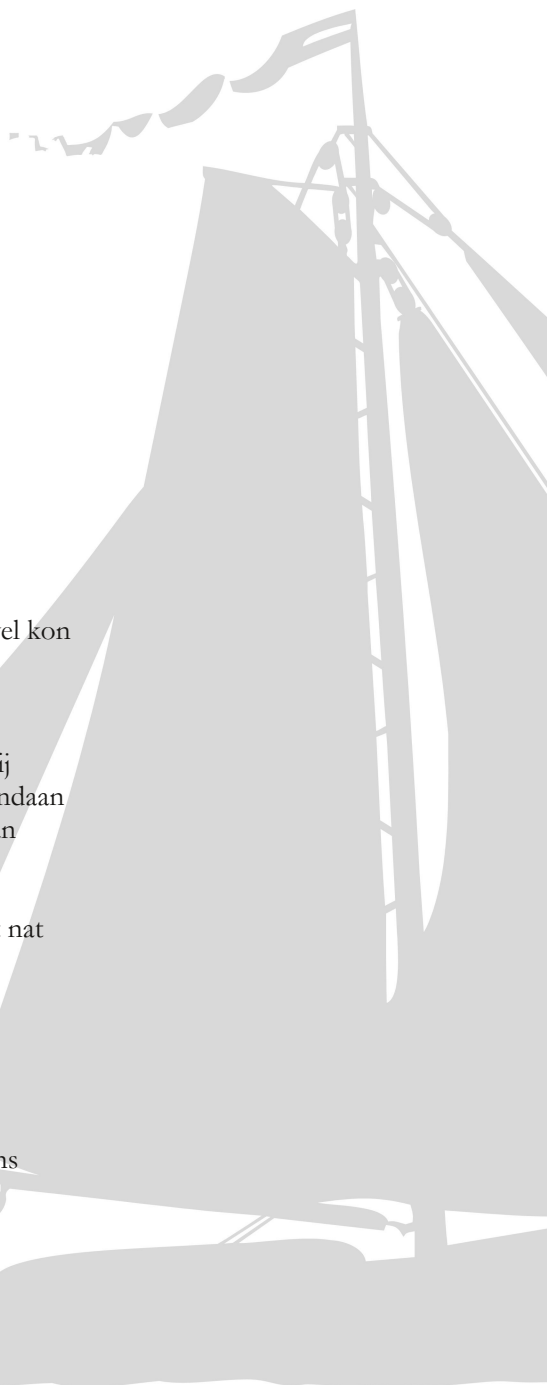
De wolk die werd groter en komt dichterbij
De bemanning zingt liedjes en is nog wel blij
Er onstaat ineens deining, waar komt dit vandaan
De schipper zegt rustig, doe zwemvesten aan

Couplet 4

Het wordt wat onstruimig, de dekslet wordt nat
Waarom zitten wij in dit zeegat?
De golven zijn hoger, de deining is groot
Inmiddels kotst iemand uit onze boot

Couplet 5

De hemel breekt open, het water buist veel
De mio klaagt zielig dat ie niet meer wil
Begripvol zegt schipper na de zoveelste plens
Ga naar t vooronder en bak ons een flens

Couplet 6

We horen gerommel, geflits overal
We schrikken ons rot, want dichtbij klinkt een knal
De bliksem slaat, de mast breekt in twee
Maar recht voor de wind, zeilt het best nog oké

Couplet 7

Harry die valt van schrik overboord
Maar niemand heeft het door de donder gehoord
Maar voor het te laat was, zag de schipper hem gaan
Hij gooit er snel nog een boei achteraan

Alternatief refrein

Het is altijd Harry
Kijk daar valt hij alweer
Gooi die boei naar zijn harses
Het tij keert wel weer

Couplet 8

De rubbers, de lijnen, de mensen staan klaar
De maat die wijst rustig, de haven is daar
Maar plots nog een bliksem, de motor in brand
Houd wint in het grootzeil, we zijn zo aan kant

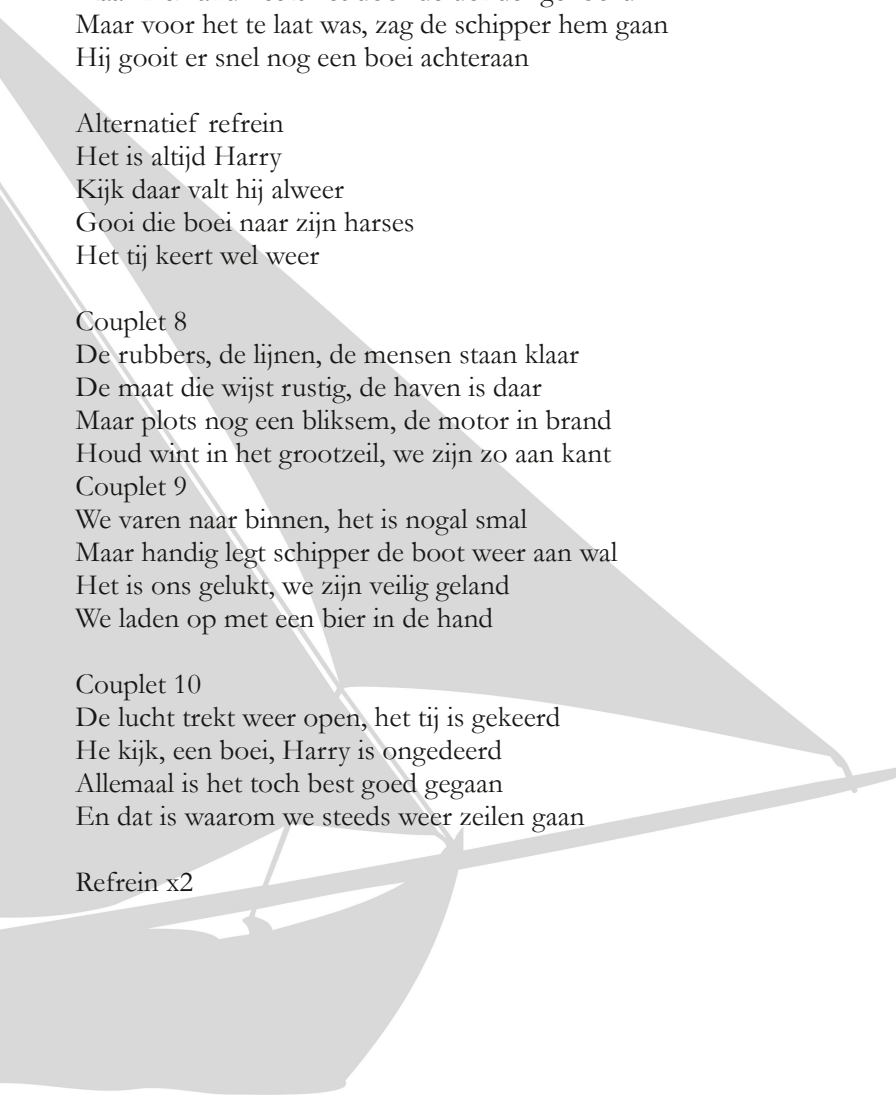
Couplet 9

We varen naar binnen, het is nogal smal
Maar handig legt schipper de boot weer aan wal
Het is ons gelukt, we zijn veilig geland
We laden op met een bier in de hand

Couplet 10

De lucht trekt weer open, het tij is gekeerd
He kijk, een boei, Harry is ongedeerd
Allemaal is het toch best goed gegaan
En dat is waarom we steeds weer zeilen gaan

Refrein x2

Het is Altijd zeilweer

Isa en Tom

♩ = 160 ♩ = 160 ♩ = 160 ♩ = 160

Measures 1-6 of the musical score. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked as quarter note = 160. The notation includes a repeat sign between measures 2 and 3.

7

Measures 7-11 of the musical score. The notation continues the vocal melody and piano accompaniment.

12

Measures 12-15 of the musical score. The notation continues the vocal melody and piano accompaniment.

16

Measures 16-19 of the musical score. The notation continues the vocal melody and piano accompaniment.

Musical score for measures 20-24. The key signature is one sharp (F#). The melody in the treble clef consists of quarter notes G4, A4, B4, C5, and a half note D5. The bass line consists of sustained chords: G2-B2-D3, A2-C3-E3, B2-D3-F#3, C3-E3-G3, and D3-F#3-A3.

25

Musical score for measures 25-29. The melody in the treble clef consists of quarter notes D5, C5, B4, A4, and G4, followed by a half note F#4. The bass line consists of sustained chords: D3-F#3-A3, E3-G3-B3, C4-E4-G4, D4-F#4-A4, and E4-G4-B4.

30

Musical score for measures 30-33. The melody in the treble clef consists of quarter notes G4, A4, B4, C5, and a half note D5. The bass line consists of sustained chords: G2-B2-D3, A2-C3-E3, B2-D3-F#3, C3-E3-G3, and D3-F#3-A3.

34

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

D.C.

11.

D.S al Coda

Musical score for measures 34-37. The key signature is one sharp (F#). The melody in the treble clef consists of quarter notes G4, A4, B4, C5, and a half note D5. The bass line consists of sustained chords: G2-B2-D3, A2-C3-E3, B2-D3-F#3, C3-E3-G3, and D3-F#3-A3.

De Visserijdagen

Dit jaar heb ik voor het eerst echt meegedaan aan de Visserijdagen. Na een korte kennismaking toen ik Trui terug mocht varen in mijn sjaarschjaar en ik al mee had kunnen kijken bij de veiling en prijsuitreiking was het nu tijd voor het echte werk. Als brave burgerman kun je namelijk gewoon herfstvakantie opnemen dus er was geen excuus meer om het niet te doen.

Het blijft een bijzonder evenement die Visserijdagen. Bijna dertig schepen vol gelijkgestemden die hun zeer gekoesterde oude bootjes loslaten op de door Rijkswaterstaat vermoorde zee om te laten zien waar ze echt voor gemaakt zijn, Visch! Hoewel het niet makkelijk is en de regels ieder jaar toenemen nogmaals hulde aan de organisatie die jaar op jaar deze zeer gewaardeerde traditie voort weten te zetten.

Zelf stapte ik woensdagmiddag aan boord. De bemanning maakte zich klaar voor een gedeeltelijke wissel en voor de eerste veiling van de week. Vanaf de haven liepen de bemanning van alle deelnemende schepen de vertrouwde route door het stadje richting de Merk. Hier was het tijd voor het spektakel dat de veiling is. Dit jaar extra luister bij gegeven door een huwelijksaanzoek op de veilingkar.

's Ochtends hadden we de netten nog uit weten te zetten voordat we 't Soal in gingen, dus woensdagmiddag na de veiling gingen we samen met de rest van de vloot weer zo snel mogelijk naar buiten. Hier werd een comfortabel ankerplaatsje gezocht dichtbij, misschien wel iets te, de netten die we de volgende ochtend weer op wilden halen. Eenmaal voor anker werd de kachel opgestookt en de Beerenburg geopend....

Toen het weer licht was, was het de eerste gelegenheid voor mij om het echte werk mee te maken. De netten werden binnengehaald. Zeiltechnisch nog best wel een interessante manoeuvre die niet altijd in een keer goed bleek te gaan. Toen we de netten eenmaal binnen hadden gesleept bleek dat het weer bevrijden van de vissen uit de netten eigenlijk nog een grotere klus was. Ondanks het tegenspartelen en een enkele krab werd de bun toch gevuld. Het plan was om de netten uit te zetten bij de Kuil van Gaast, de uitloper van een oude geul net ten zuiden van de Afsluitdijk. Er werd dus koers gezet richting het windmolenpark. Nadat de netten zorgvuldig waren uitgezet op 254 graden ten opzichte van de derde windmolen, of was het 214 graden ten opzichte van de tweede?, werd er richting Breezanddijk gekruist. Een haven in kruisen is nooit makkelijk en op zich is de havenopening niet heel smal maar toch verraderlijk. Nadat Trui tot twee keer toe met het zwaard in de prut kwam waardoor we ineens alle hoogte verloren lukte het uiteindelijk om met poging drieënhalve om de havenkom in te zeilen waar rustig werd aangelegd op een duwbak.

De vrijdag volgde een zelfde patroon. De netten werden binnengehaald en met de planning van zaterdag in het oog werd er al weer koers gezet richting Workum. De mooie vangst werd bewonderd al leek het er niet op dat de twee kisten blei van de eerste helft van de week geëvenaard gingen worden. De netten werden toen de zon al zakte uitgezet vlak voor Workum en vervolgens werd er een veilige ligplaats gezocht aan het begin van het Soal. Hier lagen we gemoedelijk samen met minstens een kwart van de rest van de vissersvloot.

Op de laatste dag wisten we dat er haast geboden was. De netten moesten nog worden opgehaald en we moesten weer terug naar de haven om alles binnen te brengen. Er werd dus al vroeg uitgevaren. De netten werden binnengehaald met een wat magere vangst. Waarschijnlijk waren wij niet de enigen die deze week van deze praktische visstek vlak voor de deur gebruikgemaakt hadden. Bij het omkeren was het duidelijk dat we nog een lange weg te gaan hadden. Er moest worden gekruist richting de vuurtoren en de rest van de tocht was vol in de wind. Bij de aanlegsteiger van de vuurtoren werden enkele bemanningsleden afgezet met een jaaglijn. De drie man op de kant wisten wat hun te doen stond en sleepten Trui richting Workum. We waren niet de enigen want ook het jolletje voor ons werd gejaagd. Dit ging dusdanig soepel dat een van hun jagers het zo warm kreeg dat hij zijn jas uit wilde trekken. Tot zover niets gekks maar het idee om vervolgens zijn jas vanaf de kant aan boord te gooien liep iets minder goed af. Voor ons een kans om nog een keer te vissen en met de pikhaak werd de drijvende jas snel veilig gesteld. In de haven werd onze vangst verdeeld en aangeboden voor de veiling. De zaterdagse veiling was zoals vaker de plek voor veel deelnemers om zelf ook het een en ander in te slaan. Na de veiling werd het programma afgesloten met de prijsuitreiking met bijbehorende bedankjes, grappen en grollen.

Omdat de wind goed stond en de bemanning nog moraal had werd er al op zaterdagmiddag koers gezet naar Enkhuizen. Dat het Soal in de wind lag betekende dat de tocht zuidwaarts een mooie ruime koers was. Dus werden alle zeilen gehesen en liep de snelheidsmeter op tot wel zes knoop. Pas na zonsondergang werd er aangelegd in onze vertrouwde thuishaven waar vanwege de laatste opening van het seizoen een groot feest met kermis en muziek plaatsvond. Over de terugreis zal ik het maar niet hebben want van het falen van de spoorwegen krijg ik toch weer de schuld ;)

Harry

Winteronderhoud

Beste lezers,

Varen is natuurlijk ontzettend leuk, gelukkig hebben we te maken met een houten boot die in een museum ligt. Om ervoor te zorgen dat ze mooi en fit voor het varen blijft, vraagt dat de nodige inspanning. Stilzitten is geen optie, en ook deze winter gaan we weer aan de slag! Klussen is immers net zo leuk en verbroederend als varen!

Wat staat er deze winter op de planning?

Allereerst wordt de doft aangepakt, die aan de bovenkant wat zacht begint te worden en dus vervangen moet worden. Nick en Wiebe zullen dit klusje op zich nemen. Daarnaast moeten de spuigaten eindelijk beslagen worden. Dit is al een paar keer tussen wal en schip gevallen, maar deze winter komen ze er netjes in.

Verder zien we dat twee spanten in het achterschip steeds meer tot de zwakkere broeders beginnen te behoren. We schatten dat ze nog wel twee jaar mee kunnen, maar als we de capaciteit vinden, zullen we deze ook vervangen.

Mocht je dit nou lezen en denken joh ik vind een spant vervangen een leuke uitdaging, we helpen graag met materiaal en uitleg!

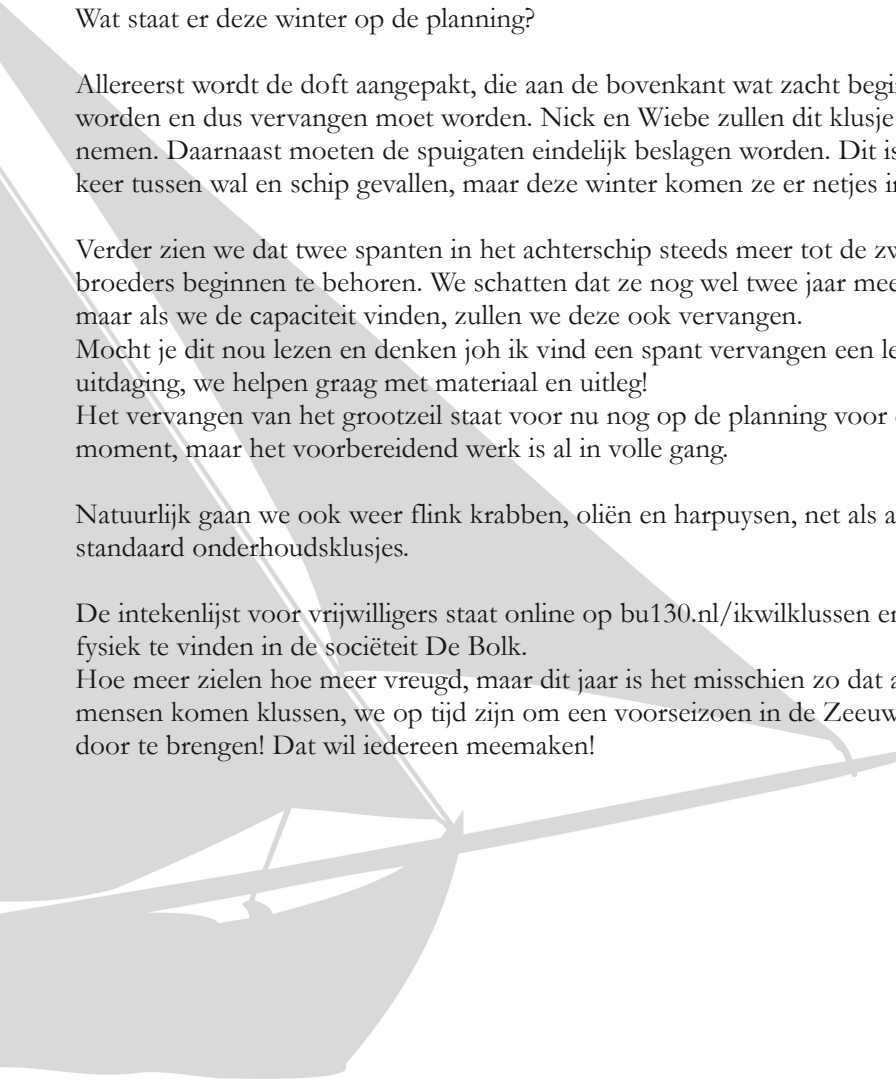
Het vervangen van het grootzeil staat voor nu nog op de planning voor een later moment, maar het voorbereidend werk is al in volle gang.

Natuurlijk gaan we ook weer flink krabben, oliën en harpuysen, net als alle andere standaard onderhoudsklusjes.

De intekenlijst voor vrijwilligers staat online op bu130.nl/ikwilklussen en is ook fysiek te vinden in de sociëteit De Bolk.

Hoe meer zielen hoe meer vreugd, maar dit jaar is het misschien zo dat als er genoeg mensen komen klussen, we op tijd zijn om een voorseizoen in de Zeeuwse wateren door te brengen! Dat wil iedereen meemaken!

Tram

Even voorstellen: Lustrumcom 30

Zoals velen van jullie wel zullen weten wordt Trui komend jaar 150! Dit willen we natuurlijk vieren. De lustrumcom is druk bezig met het voorbereiden van een leuk lustrumjaar. Leer ons hier alvast kennen.

Jayce

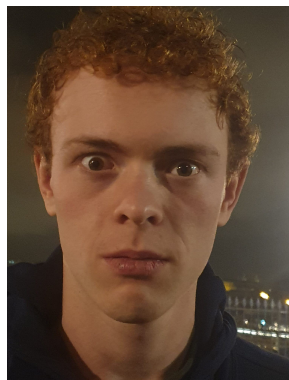
Leeftijd: 23

Functie: voorzitter

Connectie met Trui: Ik ben in mijn eerste jaar van mijn studie lid geworden van de Bolk. Ik had al wat ervaring met zeilen en vond het erg leuk om op trui te varen tijdens de KMT. Ik ben niet heel lang daarna MIO geworden. Helaas was er toen corona en kon ik niet zo veel varen. Ik ben inmiddels weer veel aan het varen en aan het doen alsof ik schipper ben. Nu met dit mooie 30e lustrum is het een mooi moment voor mij om wat leuke activiteiten rondom de boot te organiseren. Er zijn al veel leuke ideeën, dus ik heb zin in het aankomende lustrumjaar!

Favoriete bootonderdeel: De kluiverpaal

Minst favorieten bootonderdeel: Het roer

Floris

Leeftijd: 20

Functie: penningmeester

Connectie met Trui: Ik hou zelf heel veel van zeilen.

Favoriete bootonderdeel: Een katrol, dit komt doordat het zo'n nuttige maar toch vaak overheengekeken rol speelt in het zeilen zelf.

Minst favorieten bootonderdeel: Een niet werkende katrol, je hebt er minder dan niks aan en het is een rotwerk om te fixen.

Pymn

Leeftijd: 19

Functie: Secretaris

Connectie met Trui: Ik vind zeilen erg leuk en met Trui misschien wel het allerleukst, ik ben ook twee keer bij de KMT geweest en heb daar veel op de botter gevaren

Favoriete bootonderdeel: De fok is denk ik mijn favoriet, want die kun je zo mooi oprollen

Minst favoriete onderdeel: Mijn minst favoriete onderdeel is toch wel de lange boom, want die is er onhandig over het dek te manoeuvreren en als de kluiverpaal in gebruik is kun je er ook niet echt lekker op zitten

Vasco

Leeftijd: 31

Functie: Commissaris Ouwelul

Connectie met Trui: Partyboot-Trui opvaarder van het eerste uur

Favoriete bootonderdeel: Bun (mits goed gevuld)

Minst favoriete bootonderdeel: Uitlaat van de motor (mits gloeiend heet)

Zed

Leeftijd: 20

Functie: Commissaris Promo/ QQ'er

Connectie met Trui: Ik ben al sinds mijn KMT al groot fan van op Trui varen en ben niet heel lang daarna mio geworden. Ik probeer nu zo vaak mogelijk te varen en mijn liefde voor Trui blijft maar groeien.

Favoriete bootonderdeel: De Aap. Dit prachtige beunwerk geeft mij altijd blijheid en ziet er ook nog eens heel mooi uit!

Minst favoriete bootonderdeel: Het diezeil, de arabische wind, de plof, oftewel de motor. Hoe handig dat ding ook is, het geluid maakt het deksletten toch echt minder relaxend.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.

Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

Adres: Buitenwatersloot 1-3
2613 TA Delft

Email: info@bu130.nl

Website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194

KvK : 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Alexander van den
Hoogen
06-51690327

Secretaris:

Luka van der Heijden
06-47341377

Penningmeester:

Jasper Dijt
06-47987308

Commissaris Onderhoud:

Nick de Jong
06-31490146

minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€230
Weekend (2 dagen)	€385
3 dagen	€470
4 dagen	€550
5 dagen	€635
6 dagen	€715
Week (7 dagen)	€800
Inschrijfweekend (*)	€14
Bikkelweekend (*)	€8,50
SIO's (*)	€5,50
Maat (*)	€5,50
Schipper (*)	€5,50 (**)

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

Adres: Buitenwatersloot 1-3
2613 TA Delft

Email:

Iban: NL44 INGB 0009
3560 42

KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:

Jasper Teunissen

Secretaris:

Jan (Harry) Siblesz

Penningmeester:

Matthijs Schramp

Commissaris Bulletalie:

Zed Wildschut

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

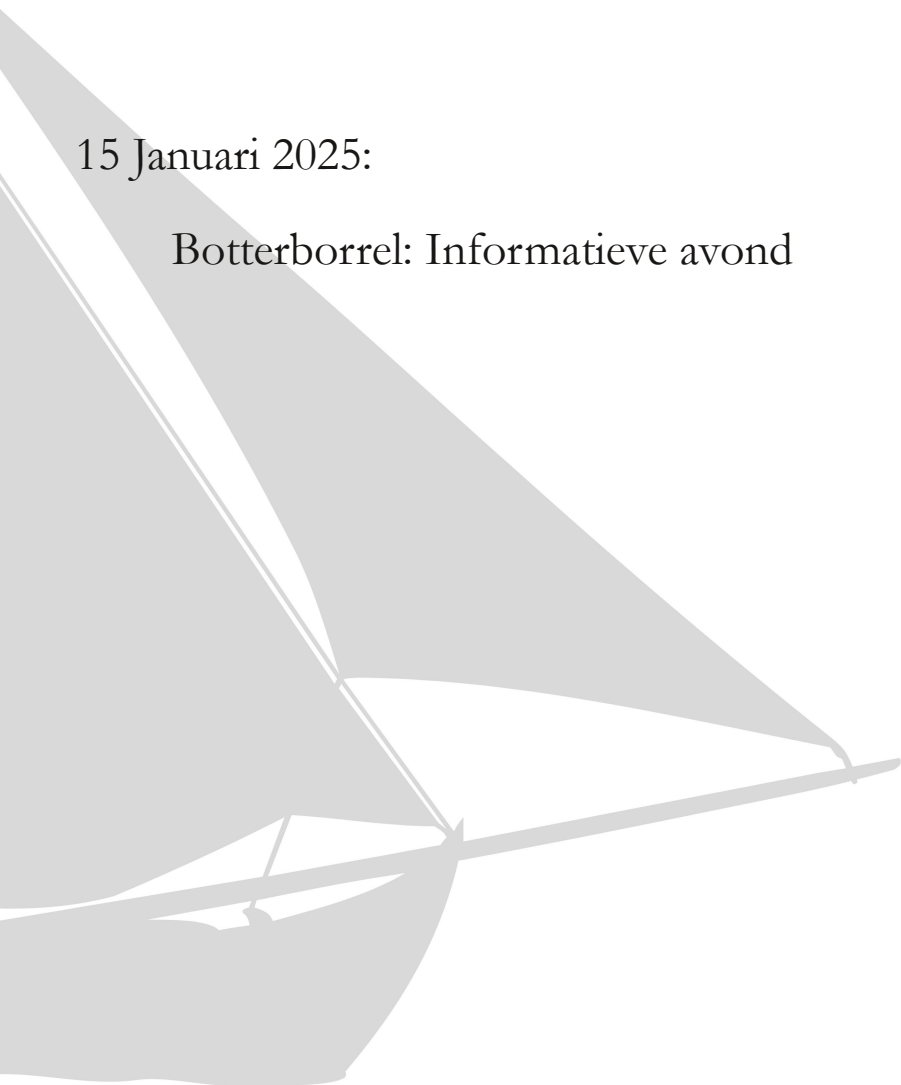
Opkomend Tij

6 Januari 2025:

Botterborrel: Opening lustrumjaar

15 Januari 2025:

Botterborrel: Informatieve avond

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

